

L'ESQUELLOT

PUBLICACIO HUMORISTICA

Surt el primer i tercer diumenge de cada mes

Redacció i Administració : Rec d'En Puig

Preu: 20 cèntims

Granollers, 19 de Novembre de 1933

Trimestre, 1 pta.

L'ESQUELLOT

**Busca-raons de primera classe : Cavaller de l'Ordre d'anar a fer p.....
President de «La Barrila ben entesa» i Secretari del Comitè local de
La Protectora d'Animals i Plantes, que és una cosa que fa riure molt**

**L'ha dinyada pel corbatí i ha guillat cap al cel a la tendra edat de nou
mesos i un dia i d'allò que se'n diu ben reconfortat amb els auxilis
espirituals d'una ampolla de cognac 23 «cepes»**

=== (E. P. D.) === (C. A. R. A. I.) === (B. A. R.) ===

Els que hi ploren: pares, El Pastoret Dafnis, L'Aiguader, En Passarell, En Pa-i-Vi, En Mandra i En Samarreta Afelpadeta; germans polítics, En Peret Iglésias, el senyor Mendo, En Margarit (diputat?), En Peret Pineda, En Tripes de Ves per On, l'Andreu Fusté i el fill del nostre Quefe, senyor Puntas; germans apolítics, En Valeri Mas i En Manuel Fabregat; "primos", senyor Ramoneda; fills, "L'Espinguet"; avorts, "L'Espinguet" n.º 2; les vaques d'En Roselló i la raó social "La Repartidora diligente y ecuánime" de Roura, fill i males companyies.

Els que hi disfruten: En Jonh Gilbert Fontdevila, l'Alcalde, l'Albarranch, l'Ernest Gurri, En Martí Forcada, En Taberner, i les raons socials "Terra Vallesana", El Requeté, "La Puntaire", Gran Guardia Urbana i Similars, Els 99 homes, La Sala Triangular, Can Mariano, Foment d'Obres i Sardanes, Creu Vermella i Majestic de Fàstic...

Preguen a tots els seus amics, enemics, coneguts i al Quefe de l'Oficina del Repeso, una oració, enc que sigui gramatical, pel traspasat, i als subscriptors forans que facin el favor d'enviar l'import de la subscripció, que, si no, no sabem pas d'on sortiran les misses.

El seguici fúnebre si que ho sabem d'on sortirà: sortirà del Rec d'En Puig, a les 12 d'avui, per a traslladar les despulles a la cuina de la Fonda d'Europa, on seran transformades en esplèndids biftecs que es serviran en el banquet que tindrà lloc poques hores després del trist esdeveniment.

No s'admeten corones ni altres mandangues. Ara, si tenen alguna samarreta afelpada que es pugui usar, per nosaltres no quedin.

No s'invita particularment ni de cap manera al banquet de despedida.

Mossèn Cervesa ha concedit les indulgències del cas. Els bisbes de Barcelona, Vic, Tarragona, Solsona, Madrid, Alcalà, Saragossa i Alicante, viuen, moren i es reproduïxen a Barcelona, Vic, Tarragona, Solsona, Madrid, Alcalà, Saragossa i Alicante, respectivament.

APA! "BUENAS I MANDAR"!

**anissats
licors
vins**

**VENDES
AL
DETALL**

PRIM. 9:11
GRANOLLERS

**MARIO
ALTIMIRAS**

Estudi L'Esquellot

JOIERIA

OPTICA

RODORÉDA

ESTUDI L'ESQUELLOT

SASTRERIA

Granollers

P. REPUBLICA núm. 5

ESTUDI L'ESQUELLOT

FARRAS

24 el PIUJOL

**Als senyors anunciants que ens han favor-
rescut amb l'anunci, i als nombrosos llegidors
que han propagat la nostra publicació, a tots
els donem les més expressives gràcies.**

LA REDACCIÓ

Els que van a morir, us saluden!

—Què tal? Com està?

—Bé, i vostè?

—Bé, gràcies... I la família?

—Tots bé, per ara...

—Vaja, vaja...

—Doncs, sí, faci un petó al nen i
cuidi's, que fa un fred que pesseta.

Després de la salutació *de rigor*, els
fem avinent que d'ací quinze dies no
vagin a can Gurguí ni a can Garrell a
comprar L'ESQUELLOT. També els re-
comanem que no hi vagin d'ací a tren-
ta, perquè tampoc no el trobaran. Ple-
guem el ram! Si un altre dia estem de
«llumillo» tornarem a fer empipar a
més de quatre i com ara, quan n'esti-
guem cansats, tornarem a plegar i que rodi la bola.

L'ESQUELLOT ha mort...

Visca L'ESQUELLOT!

Fa pocs dies a L'Alhambra va haver-hi un concert de
música clàssica, tan clàssica, tan elàssica, que naturalment
fora de l'inventor d'un violí amb croses, de la família dels
executants i del senyor Jhon Gilbert Fontdevila, no hi havia
ningú més.

Si a Granollers, en lloc d'un ESQUELLOT hi hagués un
«Be Negre» es podria fer molta barrila amb la forma ràpida,
precisa i contundent amb que el senyor Jhon Gilbert fa ofre-
na de caps de bombons a les pianistes que tenen la valentia
de tocar per quatre gats. Desgraciadament no hi és i per això
no s'en pot fer.

Tenim la satisfacció de recordar al senyor Jhon Gilbert
Fontdevila que, contra els seus pronòstics fets quan sortí el
primer número de L'ESQUELLOT, que no publicaríem ni dos
números, que pleguem, perquè ens dona la republicaníssima
gana, en el número 18 de la nostra estimada publicació i als
nou mesos de fer-li la quitza.

No a la publicació, a ell. Entenent-nos.

A cal sabater Canal del carrer de Sant Roc i en la porta
d'entrada hi ha un retolet que diu: EMPENYEU!

Això no té res de particular, però hom diu que els veïns
volen fer-li proposicions perquè a l'altra banda n'hi posi un
altre que digui NO EMPENYEU!

Sembla que faria molt bonic.

**Si compreu el pròxim número de L'ESQUE-
LLOT us regalarem una caseta i un hortet.**

L'Esquerra Republicana de Catalunya, veient que les
eleccions no són gaire favorables al seu ideari, ens ha dema-
nat, com un favor especial—que el dia de demà ens el recom-
pensaran amb algun empleu a la Generalitat,—que els hi do-
nem els vots del nostre concurs.

Magnànims que som de mena, no hi hem tingut cap in-
convenient i els els hem cedit sense condicions.

Si així no guanyen, ni mai!

Quan la dissertació del senyor Coma en l'exposició de
l'Albarranch al Casino, hi va haver qui oferí al senyor Ta-
berner un lloc en la presidència.

Tot esverat, el nostre home ho refusà tot dient: —No, no,
de cap manera; que després aquests de
L'ESQUELLOT hi farien broma.

No pateixi, senyor Taberner; de
d'ara endavant podrà seure allà on li
plagui. Nosaltres farem el desentès.

L'ESQUELLOT mor als nou mesos
de vida. En canvi altres, neixen als n ou
mesos.

Quines casualitats i incongruències
metafísiques té la vida prosàica si que
també efímera dels homes i de les pu-
blicacions!...

El nostre mai prou alabat amic i
admirador intergènim, senyor Martí
Forcada, ha promès a tots els redactors
de L'ESQUELLOT una fària per cada ú
el dia que decideixin suspendre la publicació del periòdic.

No ens negaran que aquest és un motiu més que suficient
per a complaure'l i poguer fumar de gorra.

**Compreu cada quinze dies, cada setmana i
cada dia que surti, L'ESQUELLOT.**

El nostre alcalde està organitzant uns escamots que es
diu seran molt divertits: tot ho faran cantant.

Sembla que aviat començaran els assaigs de la coneguda
cançó «Camillero, camillero soy... Donde va el Alcalde
alli voy... etc. etc.

**Assumptes d'Hisenda Agència Administrativa
Carrer Sant Roc, 10, 1.er F. SALA I TORRAS**

Preguem als nostres lectors que si tenen algun número
de L'ESQUELLOT del dia 12 de juliol facin el favor de por-
tar-lo a Can Garrell, que els el pagaran a doble preu, puix
que tant ells com nosaltres, tenim molt d'interès en veure'n
algun número, per la senzilla raó que aquell dia era dime-
cres i L'ESQUELLOT no va sortir.

El nostre diputat senyor Margarit està acabant una poe-
sia per a llegir-la en el Parlament espanyol, que es titula:

«En Margarit que no és Margarit, o, ai, caramba caram-
bal!», poesia.

Es diu que tindrà un èxit enorme d'obstrucció.

LOS PREVISORES DEL PORVENIR
Associats 500,000 : A Catalunya, 16,000 : A Granollers, 150
Capital: 150.000,000 de pessetes

Representant a Granollers : FRANCESC PORTA : Prim, 31

L'Esquellot - 3

Adiós lectores...

- ... Que ja pleguem!!...
- ... Que, qui més qui menys, molts s'en alegren.
- ... Que ens sap molt greu de no haver pogut complaure'ls més aviat.
- ... Que pleguem amb tots els honors.
- ... Que no devem ni un cèntim a ningú.
- ... Que les eleccions ens en han costat molts.
- ... Que estem, però, segurs del triomf.
- ... Que la millor candidatura és la que no hi entra cap polític.
- ... Que, els que més i els que menys, tots els prenen.
- ... Que, tant per tant, valdria més que els prenguessim nosaltres.
- ... Que el senyor Margarit és un candidat nou de trinca.
- ... Que ja el veiem recitant versos al Parlament.
- ... Que el primer serà aquell elogi de les noies de Granollers que va publicar en l'àlbum de Festa Major de Can Cucurella.
- ... Que tant alabar les dots de les nostres dones i ell es queda solter.
- ... Que el senyor Torras no es presenta per diputat.
- ... Que fa molt santament... o làicament.
- ... Que la Lliga a última hora s'ha declarat abstencionista.
- ... Que això ho fan per dissimular els pocs vots que obtindran.
- ... Que l'Esquerra guanyarà gràcies als vots del nostre Gran Concurs de Balladors que els hi havem ofert.
- ... Que els els hem donat a canvi d'un *empleu* a la Generalitat.
- ... Que nosaltres no gastem embuts.
- ... Que els col·legis electorals valdria més que fossin de pàrvuls.
- ... Que a Can Parera de la cera s'hi ha instal·lat l'oficina electoral de les dones.
- ... Que fins serveixen un llonguet amb xocolata a les que voten per la dreta.
- ... Que els Radicals hauran de tancar la botiga per falta de parroquians.
- ... Que mentre cada any puguin fer un envelat diu que ja estan contents.
- ... Que qui no s'acontenta és perquè no vol.
- ... Que fins una altra, ciutadans!

*Adiós, lectores,
sollozando y por el foro,
con gran decoro,
desaparezco.
Me toca a mi
hoy emprender la retirada;
con que alegría lo verá el senyor Forcada.
Adiós, lectores,
yo me voy y me resigno;
contra el destino
nadie ha podido,
y en este trance doloroso
sólo pido
que me perdonen quienes ofendi.
Acude a mi mente
la escena de aquel día
que Puntas, con hombría,
el guante me lanzó,
pero lo que él quería,
según decía,
era de un buen quantazo
dejarme K. O.
También voy recordando
la noche que, jugando
un rato al escondite,
la Cruz Roja burlé
pues querían lincharme
sus hombres, creo
para decirme luego:
"ven que te curaré".
Adiós, lectores,
yo me voy y me resigno;
contra el destino
nadie ha podido
y en este trance doloroso sólo pido
que me perdonen quienes ofendi.*

MARIUS

Societat de Peta-pinyonaires de la Plaça de la República

Projecte d'Estatut que la Comissió organitzadora posa a la consideració dels simpatitzants

A l'amic Carles Latorre, amb ver afecte

Article primer.—En aquesta ciutat i amb el nom que encapçala aquest projecte, es constitueix una Societat, destinada a servir tots els petapinyonaires matiners i diu-mengencs que a la plaça de la República, tot prenent plàcidament el sol, s'entretenen a petar pinyons.

Article segon.—Els associats gaudiran dels beneficis de l'associació i mantindran entre uns i altres relacions de franca companyonia per a ajudar-se en els moments difícils (que són tants), vetllant a la vegada pel normal funcionament i orientació vers el Progrés que ha de redimir els pobles.

Article tercer.—Per a ésser admès associat, caldrà provar que l'aspirant és peta-pinyonaire del diumenge al matí a la plaça de la República, sollicitant-ho en instància dirigida al President, i, una vegada aprovada, l'aspirant haurà de sotmetre's a les proves que detallem a continuació, les quals seran controlades per cinc individus de l'agrupament

a) Trencar i menjar un picotí de pinyons en un temps inferior a cinc minuts.

b) Tirar totes les esclofolles més enllà de tres metres a la rodona des d'on estigui situat el concursant.

c) Que els pinyons es trenquin amb un clau aixafat al pas d'un tren a la via del Nord, en dia que no sigui dijous.

d) Que els pinyons no li causin indigestió.

Fetes aquestes proves a satisfacció del Jurat, l'individu serà admès, i del contrari, serà desestimada la seva petició, sense dret a reclamació.

Article quart.—S'organitzarà un campionat de llestesa

entre els aplegats a la Societat, amb importants premis als guanyadors i esperances als que perdin.

Es gestionarà per què siguin oferts galantment entre

els venedors, els pinyons que hauran de figurar en el campionat, a fi i efecte de que aquest resulti més econòmic als participants

Article cinquè.—Haurà d'elegir-se entre els correlligionaris el President, Secretari i tres Vocals, els quals persistiran en els seus càrrecs, que seran gratuïts i honorífics, fins que en siguin destituïts pels mateixos socis o per la *Porra*.

Article sisè.—El President en tot moment haurà d'estar disposat a provar als seus subordinats la seva superioritat trenca-pinyonaire, aprestant-se a revalidar amb el que gallegi prenent el contrari, i venent en el torneig, puix en cas contrari, seria immediatament plantejada la crisi de govern.

Article setè.—Si el President, tot voltant la plaça li semblés que algun afiliat no trenca prou bé el pinyó, no usa l'eina de reglament o no tira les esclofolles a una distància prudencial que enalteixi i dignifiqui el gest de l'interessat, vindrà obligat a fer-li un amical advertiment, perquè totes les operacions siguin fetes

amb el màxim d'elegància i bon gust.

Article novè.—Aquest Reglament persistirà mentre no s'en redacti un de nou. La Junta tindrà àmplies *dificultats* per a reformar-lo i inclús per a imposar *sensacions*.

Per la Comissió organitzadora

Joan Pinya.—Benet Pinyonet.—Casimiro Pi.—Pere Pico-tí.—Josep Mesura.

RECUERDO DE LA 1.ª COMUNIÓN

Preghieu a Déu per nosaltres... (S'admeten donatius.)

Perfumeria

* Tots els productes d'aquesta casa es venen en fraccions de litre *

Gasset

Granollers

Colònies
Quines
Essències
Locions
Brillantines

L'Esquellot - 5

PLEGUEM, PLEGUEM I PLEGUEM!

A l'opinió pública

Conciutadans, conciutadanes i altres espècies domèstiques: Mancariem a un deure de cortesia si en finalitzar la tasca empresa no us dirigíssim unes paraules de comiat i no puntualitzéssim la nostra posició passada, present i futura.

Ara que anem a fer l'ànec, podem dir els motius que ens impulsaren a sortir a la llum pública.

L'ESQUELLOT fou pensat, entrà en període de gestació i fou parit amb l'únic objecte d'aconseguir per a Granollers un Institut que continuaria, un cop establert, l'obra de grimegia que nosaltres iniciéssim. En la ment de tothom encara hi és latent el record de les nostres campanyes per a aconseguir per al nostre poble aquesta millora que tant ens honora i ens plau. Tothom sap les persecucions de què hem estat objecte, les vegades que la presó ha estat el domicili dels nostres redactors i l'exili a Sevilla d'un volgut company per defensar aquest noble ideal de millorament del camp intel·lectual de la ciutat nostrada.

Ah!... Hi ha qui ha cregut que la nostra finalitat era pendre el pèl a la gent, com un Pintasol vulgar. Trist error! Pensar que nosaltres disfrutàvem dient que En Joseph és un alemany de *doublé*, que «La Terra Vallesana» és una *birria*, que la Cooperativa Elèctrica serà el *timó* de les misses laïques; que la Gasetta Municipal té més pocasolta que La Terra; que En Jhon Gilbert Fontdevila és el més trist dels humoristes; que En Forcada porta un bigoti «corte Martí»; que En Paco de la Fonda rebaijarà els preus de l'autobús; que els carlins aniran al cel; que l'Albarranch no té un pèl de tonto, ni dels altres; que els de la Creu Vermella tenen un uniforme de propietat; que els de la FAI masteguen regalèssia; que l'Obrero porta calçotets llargs; que En Montanyà no coneix la pasta Dens; i que al Majestic ens els prenen amb tota la barra... Pensar això, és indigne dels ciutadans d'un poble que vol anar a la vanguardia dels pobles moderns i civilitzats.

Si la nostra finalitat hagués estat aquesta i no altra, la història ens escupiria a la cara i ens negaria el

mocador reivindicador de la nostra gestió. No! No, no, no i no!!... Nosaltres no havem dit mai el que acabem de dir ni ho tornariem a dir, encara que en dir-

ho salvéssim la nostra més gran responsabilitat.

Des del número ú de L'ESQUELLOT, la consecució de l'Institut ha estat el nostre lema i a aquesta obra formidable hi hem dedicat la nostra substància gris, el nostre esforç més gran, els nostres cabals, i les columnes del nostre periòdic s'han arbrandat sempre amb el foc sagrat d'aquell ideal.

Solament els esperits mesquins, les ànimes turmentades

pel reuma i l'artrisme, els cors tarats pel cuc del maquiavelisme, els cervells punxats per l'agulla de la incomprensió, poden llançar damunt nostre tota la baba pestilent de les seves invectives, volguent fer veure al poble sa i conscient que el que nosaltres anàvem a fer era barrila de la bona.

Perdoneu-los, Senyor, que no saben on és l'estret de Bab-el-Mandeb!...

Avui, però, l'èxit ha coronat el nostre esforç; avui és un fet la creació de l'Institut dels nostres amors, pel què tant i tant hem batallat, trinxera per trinxera, casa per casa, finestra per finestra.

Per això pleguem. La nostra missió en la terra (jamai vallesana), s'ha acabat. Modestos de mena, no volem fer el *pavero* dient que si Granollers ha obtingut aquest Centre d'estudis superiors ens ho deu única i exclusivament a nosaltres i ens retirem de puntetes, sense fer soroll, però cridant amb tota la força dels nostres pulmons:

«Granollerí!!...»

Recorda que en morir L'ESQUELLOT va néixer l'Institut! No has perdut gens amb el canvi. Tant fa riure una cosa com l'altra!»

EL QUE FA DE COS
DE LA REDACCIÓ (†)

El «Coro de Victimes» canta el Credo

...patí baix el poder d'en Camillus Pilatus; fou bescantat, empaïtat i criticat; s'em-bolicà amb la gent; es va morir als nou mesos i entre els «vius» s'en pujà al Cel.

El candidat senyor Margarit, L'Hospital i la Creu Roja ves per on, té la paraula s'enriqueixen

Quan ens donarem compte per primera vegada de la candidatura de Coalició d'Esquerres, no vàrem pas saber dissimular l'alegria.

N'havíem sentit parlar molt. Si hi anirà, si no hi anirà... Estàvem convençuts, però, que no es tractava més que d'una ensarronada.— Ves si En Margarit?... Vinga, home, vinga!... Apa!... Que res, home, que res!... Fui!! Et dic que no! Que et creus que tothom està disposat a fer els ninots? De vegades ja un home és un xic massa gran per a fer certes coses!...— Però la realitat va confirmar les enraonies de les dones de safareix i dels homes de cal barber. Era veritat!!

Ja deia que quan vàrem veure la candidatura no sabèrem el que ens passava. La llegírem del dret: «Enric Margarit i Fàbrega». Del revés: «Enric Margarit i Fàbrega». De costat: «Enric Margarit i Fàbrega». No hi havia dubte: aquest nom figurava a la candidatura. I era l'Enriquet; vaja si l'era!!

El vàrem anar a trobar i ens va rebre amb aquell somriure tan pre-diputadesc característic de tots els candidats, i ens oferí un ha-và amb la seva fotografia i unes lletres que diuen: «Recuerdo de cuando fui candidato». Li demanàrem que ens exposés els projectes per quan formés part de les Corts d'Espanya, i començà la «llauna»:

—Primer que tot aniré a Madrid. Seguidament, a visitar «Los Previsores del Porvenir», puix gràcies a ells sóc allà on sóc i seré allà on seré, puix que en els seus consells vaig empendre les meves tasques parlamentàries. Aniré a prometre el càrrec, a fer un bon sopar i a pendre'm tres dobles de cervesa Damm. Damm... Damm... i sempre Damm!... Després, a fer un zonet a la Cibeles; però l'abric me l'emportaré; no vull ésser tan babau com aquell que s'hi va deixar la capa.

Aniré al Parlament, és natural, i la primera petició que faré serà que el Parlament Català ocupi el lloc del Parlament d'Espanya, i al revés. Els sillons del d'ací són més còmodes i nosaltres som de més categoria que ells.

Quan vulgui presentar una esmena, ho faré en vers; així tothom s'en anirà, em quedaré jo tot sol, i l'aprovaré per unanimitat. Què els sembla? Eh, quina idea?...

En Fontdevila em farà costat; em donarà la mà i m'acompanyarà per tot arreu. Com que és el cònsol de Granollers!...

Bé; ara sols falta que resulti elegit. Però l'Alcalde se'n cuida. M'ha treballat molt el districte i el meu triomf serà aclaparant...

El senyor Margarit ja no ens vol dir res més i ens en acomiadem amb una reverència com mai no li han fet els carlins al seu «jefe», senyor Puentes.

TITELLETA (†)

Sobre l'herba gemada del Rec d'En Puig, limitant amb la fresca i bruta aigua que hi llisca pausadament, ben acostats als canyers que serveixen de protecció als recintes de la nostra Redacció i Administració, i sota un clar de lluna fosc i tenebrós que esfereïa l'ànima, els redactors de L'ESQUELLOT, celebrarem còclave general, convocats per l'administrador després del ferm acord pres en moments heroics i a la vegada històrics d'assassinar la nostra publicació.

Posarem els patracols sobre la taula, que és com qui diu sobre l'herba, i ens posarem a plorar a llàgrima viva.

Qui més qui menys, l'un aconsellava a l'altre i entre els reunits vàrem fer un concert de sanglots que a no ésser En Pa i Vi que desafinava, hauríem tingut un gros èxit presentant-nos al públic dels concerts de l'Associació de Música.

Calia prendre un acord; era necessari, imprescindible, prendre un acord. L'ESQUELLOT desapareixeria, però què esdevindria dels deutes que estaven a l'aguait com el cove d'una redacció que hi col·laborin espontanis?

Cap dels reunits era arrivista; cap dels reunits tenia desitjos de diners per a pagar, cap dels reunits volia carregar amb les deixalles ignominioses del treball dels companys.

Es parlà de fer-ne ofrena al senyor Rector, a les famílies necessitades, als del festival de la Mare, als

invàlids de les funcions de La Unió Liberal... Hom proposà de sortejar-lo entre els que acreditessin haver sofert una sessió completa de cinema al Majestic o als pobres infeliços que mai no han estat consellers; als damnificats per les catàstrofes del nostre Ajuntament, a Can Poll, perquè allarguessin la casa; al director de Terra Vallesana perquè no sortís més. I així indefinidament.

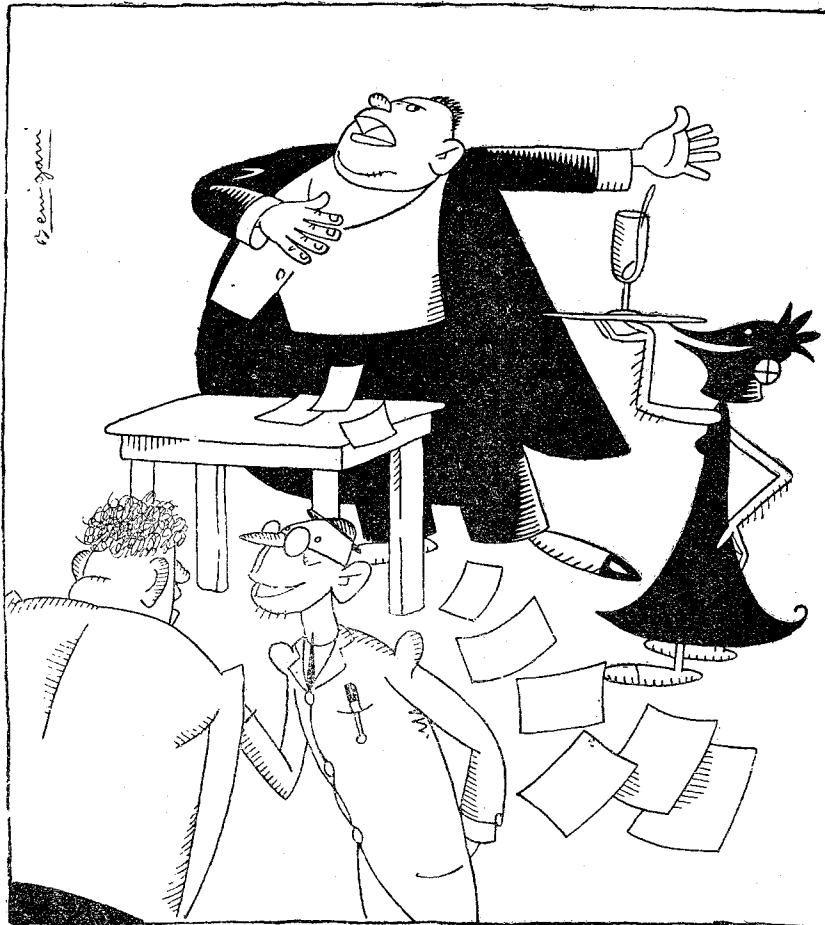
Fins es pensà d'anar a portar-la a una casa d'empenyos, però hi havia l'inconvenient de que dels deutes en donen molt poqueta cosa.

I el Pastoret Dafnis, l'humil, el mitja-cuqueta del Pastoret Dafnis, exposà la més gran pensada que mai s'hagi dit damunt la terra: «Regalem-los a l'Hospital i a la Creu Roja!»

Més d'un objectà que els dèficits, tant a un lloc com a l'altre, només els farien nosa, però vist el resultat econòmic del festival de Boxa de la Festa Major que amb un 20 per cent de la recaptació per a beneficència, a l'Hospital els han tocat trenta-cinc pessetes i a la Creu Roja moltes expressions, ja ningú no gosà dir-hi res en contra.

Es nomenà una comissió perquè es donés per no enterada dels remittits de La Gralla i a la vegada fes els treballs necessaris per a l'organització de la gran manifestació que, sortint del Rec d'En Puig, aniria a portar les conseqüències de les nostres dilapidacions a l'Hospital i a la Creu Roja.

Estem contents; ens treiem un pes de sobre; serem ben vistos; fem rics els benèfics establiments... Potser encara un dia ens nomenaran fills adoptius o predilectes...—RIDOLTA (†)

— I vol dir que aquest senyor que crida tant ens farà feliços?
— Naturalment; com que ens deixaran sense camisa.

La Unió Liberal.—Els socis d'aquesta societat estan engrescats perquè la comissió de teatre no es decideix a fer cap més obra social. Ho lamentem, perquè no podem fer hi la brometa que s'acostuma en aquests casos. Almenys es decidissin a fer una segona versió de «La Isla de la Mandanga».

Majestic Llaunistic.—Si veuen una colla de gent calba passejant-se pel carrer amb un posat trist i melancios, no en facin cas: és que han vist el programa de films de diumenge passat en aquest cinema. Vàrem disfrutar-hi de valent! Principalment en la pel·lícula de *comboys* que van matar tots els protagonistes menys el director, que es va salvar que no l'escabetsessim nosaltres.

Amb un fred que ens pelàvem vàrem empassar-nos «Primavera (?) en Otoño», per Catalina Bárcena i Antonio Moreno, que parlaven andalús amb tota la barra.

I consti que fem aquests comentaris tenint el passí, que si no...!!

Cinema Casino.—El programa que varen fer diumenge passat en aquest cinema era ben bé per a disfrutar-hi els grans, la mainada i nosaltres.

Un film de «gangsters», «Soltero inocente» amb Maurice Chevalier i el nen Leroy i una magnífica pel·lícula de dibuixos en color de Walt Disney. En la sessió de diumenge a la tarda la mainada i nosaltres ens vàrem engrescar i férem un xivarri capaç de fer posar la pell de gallina a l'home més dinamiter. La casa va fer pessetes de debò. Un bon començament de temporada.

L'Alhambra.—Quan el soci estigui rebotat de ballar al so de les orquestrines de sempre i per a tota la vida, els senyors de la Junta es decidiran ells mateixos a fer alguna funció de teatre. Es molt probable que veiem aquesta novetat el dia d'Innocents. Els recomanem que els papers de «malo» els facin els conserges o «La Catalònia».

Foment i construccions de sardanes.—La sardana és un esport—veritat, senyor Franch?—que no cansa gaire els aficionats; per això la Junta dóna ballades cada mig any. Veiem que ni anant al Cafè Comercial hi han guanyat. Ja feia bé aquella vella!...

Amics de la Unió.—Ja s'ha provat tot i no hi ha manera d'arrelar el ball. Qui sap si demanant un o dos centenars de socis podrien fer un ball animat. Tants que en tenen els de L'Alhambra i els de La Unió Liberal! No hi ha igualtat, vaja!!

Centre Catòlic.—Els aficionats catòlics han representat l'obra «El vestit nou de l'emperador». El que feia d'Emperador era una mena de dictadoret del nostre temps. Ens hauria agradat veure el que feia el paper de «Vestit nou».

Sala Triangular Orfeó Granollerí.—Els socis triangulars d'aquesta societat s'han refredat i no fan comèdia. Hom creu que fent un concurs d'orfeons triangulars tindrien un èxit dels més triangulars que s'han fet.

L'Harmonia (?).—Veïlades familiars i més veïlades familiars. Si no fossin tan familiars, ens atreviríem a anar-hi sense necessitat de dur-hi la dona i la mainada.

PASSARELL (†)

El Granollers S. C. dins la llei de «vagos»

Amb aquesta ja són tres les setmanes que els nostres jugadors gaudeixen d'un estiu hivernal amb totes les característiques barbístiques i galenístiques capaces de desmoralitzar l'*hincha* més pacífic, per molt farigolístic que tingui el caràcter. Tres setmanes sense veure cap partit sencer!... Tres setmanes sense ensumar l'herba del terreny de joc, amb els seus aromàtics perfums Bofilístics! .. Tres! Tres eren, tres!... Etc., etc., etc.

La Junta del Granollers ens deixa sense partits i els socis fan comentaris si han llicenciat l'equip.

Nosaltres, amb aquella barra que tanta anomenada ens ha donat, hem volgut saber i xafardejar amb tots els oizets i uts, els motius perquè el terreny local està inapte o inepte i els nostres jugadors tancats (Això es pot llegir al revés)

Amb el carruatge del simpatiquíssim i amabilíssim Banyeras (l'alt empleat d'En Gendra) fem el viatge a Barcelona i al carrer de Pelai, on té el despatx l'amic i company Sant Xiol, em deixa el meu acompanyant i ràpid com un llamp puja els graons del quart pis (segon, amb entresol i principal) i ja tinc al meu davant el gloriós Joanet, gloriós abans del campionat i avui màrtir, puix que els minyons de l'equip li han fet figa.

—¿...?

—Abans del partit ja eren a la butxaca dels jupiterinos, jupiterianos o jupiteros, les quatre mil *palomas* i el document d'unes altres tres mil.

—¿...?

—Els de la immortal ciutat els en varen enxufar dotze mil; i tant ells com nosaltres, sobre d'una figuera guaitant el partit.

—¿...?

—Si guanyaven, dotze mil, i si perdien, set mil... De tres, tan sols un havia de perdre i aquest un vàrem ésser nosaltres.

—Tableau!!

Ja sóc a Granollers i vaig a veure el senyor President.

—¿...?

—¿Encara voleu més amor a l'entitat? Amb el fred que fa, no creieu que el cinema és el lloc més ideal per a l'ambient d'una persona?... I les eleccions? No són també una distracció on l'entusiasme i la vertiginositat numèrica influeix dins l'estructura iconoclasta de la regularització muscular dels homes de demà?

Deixeu que es nostres jugadors puguin aspirar els embalsamats aires sans i purs de la costa i les muntanyes regalades d'aquesta noble Catalunya que Déu ha creat per a nosaltres sols!...

A ca l'Obrero tot es belluga. Vigues centenàries, maons de l'any de la picor, finestres, portes, reixes i ca-

nals, tot salta d'un costat a l'altre i l'Albarrinch sense pendre uns apunts per a fer un quadro de *ultra tumba*.

—¿...?

—No me hables de futbol... No ves que he tirado la casa por la finestra?

—¿...?

—Ya puedes decir que soy un obrero auténtico, un trabajador incansable. (Tot això ho ha dit agafant un maó que, ai de què!, si es descuida una mica m'aixafa la closca)

Com que no tinc la vida assegurada en cap companyia, guillo, *por si las moscas*.

Ara és el Maño que parla:

—Aquest diumenge no deixen fer cap partit, ni de campionat ni amistós. (Pausa) Ja estem dins la Lliga...

—Mau! — *interrumpeixo*.

—No, home, no. La Lliga d'en Cambó i la lliga.. cama de la Cachavera no ens interessen als futbolistes; és l'altra: una lliga que fem per a jugar la preparació per a ingressar a les eliminatòries finals dels classificats com capdavanters dels grups contraris de les altres regions. Millor dit, als que guanyin les classificacions primeres de grup (que ja hauran jugat el torneig regional) ase'ls farà jugar el comarcal d'una a l'altra província, que formaran un grup preparatori per a l'ingrés a la lligueta; aquests faran les finals entre ells i els millors classificats seran els aspirants al torneig nacional de tercera divisió. Abans d'aquest campionat, si l'equip de Badajoz, Huelva, Lúcar i Casablanca volen jugar-lo, nosaltres no tenim més remei que admetre'ls, puix tant En Macià com En Ventura Cassol, tota aquesta setmana els sento dir que tots som germans. Ja ho veus, ara s'exclamen per falta de partits!... Més tard en veuran masses.

El Maño m'ha deixat *nocau, patidifuso, cabizbajo i cadavérico*; però com que ja puc fer informació als esportolístics llegidors, plego... per a continuar més tard.

El què diem nosaltres

Que a En Mauri l'han fet soci d'honor els esportistes de Cardedeu.

Que En Val i En Jonch fan mèrits per a ésser-ho

Que a L'ESQUELLOT aviat el copiaran diaris estrangers.

Que si fem eleccions presentarem un assortit de diputats esportius que se'n parlarà.

Que la Junta del Granollers, quan voti avui, cada ú ho farà diferent de l'altre

Que tres ho faran per l'Esquerra, quatre pels radicals, un per Acció Catalana i els restants en blanc.

Que En Màrius diu que ja no li interessa el passí per al terreny de joc.

Que coneixem una colla de Marius-ses que pensen com ell.

Que aviat ens tornarem a veure *las caras* amb els nostres botxins, immortals i jupíferos.

Que els preparem un concert ben sonoro.

Que uns han quedat amb dotze mil plomes, uns altres sense, però dins del grup, i nosaltres sense plomes i fora del grup.

Que l'any que ve Barcelona, Espanyol i Sabadell no ens volen amb ells.

Que la primera categoria la faran vuit clubs.

Que la formaran Granollers, Badalona, Júpiter, Palafrugell, Terrassa, Iluro i Girona.

Que si ens ho demanen ben demanat, el Sans i el Martinenc, els hi deixarem ésser.

Que disfrutarem molt més que aquest any, puix no anirem tan de bòlit.

Que el ciutadà Abelló ja és àrbitre de futbol.

Que ja ho sentirem a dir.

Que en la pròxima lliga que jugarem quedarem en primer lloc.

Que l'equip no serà el mateix.

Que en Gallofré i en Mateu s'ho faran a pалletes, puix que hem de veure qui ho farà millor o menys malament.

Que de la defensa, de quatre n'hem de triar dos.

Que per ésser quatre, ens falta En Saló.

Que al mig n'hi ha sis i sols se'n necessiten tres i mig. (Vull dir tres mitjos)

Que al davant tan sols volen deixar-hi en Lluch i els altres quatre llocs els faran per oposicions.

Que en Garí i en Galvany amb en Lluch, Guix petit i en Sala de davant centre, fóra la solució ideal.

Que el Padre ja és caloyo.

I que aviat tothom tornarà a parlar del Granollers. S. C.

L'AIGUADER (†)

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Telèfon 23 : Granollers

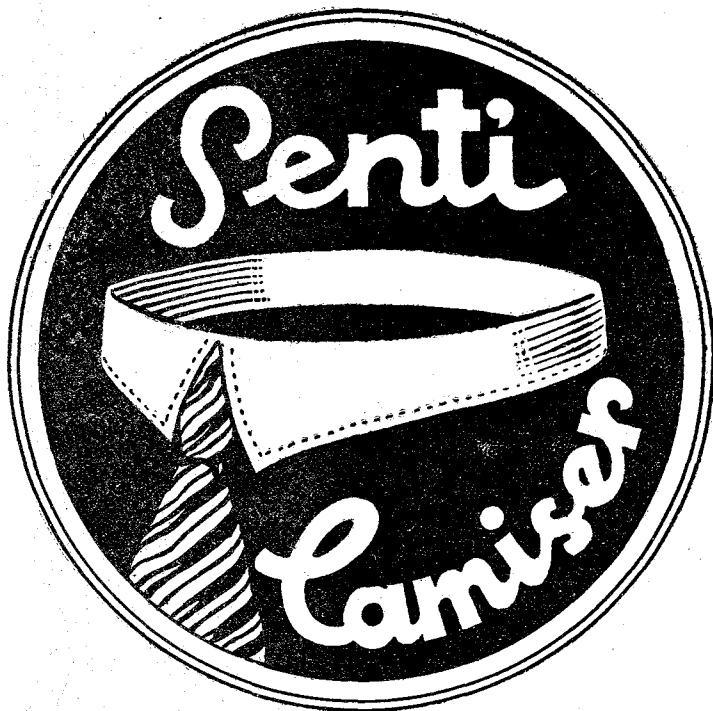
L'Esquellot - 9

El primer equip del Granollers S. C.
segons el «Xuti!»

Les Novetats

Camiseria i Corbateria

Clavé, 8

Granollers

Anís

Picanyol

Es el millor

Francesc Ventura
Granollers

FRANCESC ABELLÓ

Recader de Granollers a Barcelona i retorn

Dos viatges diaris

Granollers

Doctor Robert, 3
Alfons IV (Wilson), 69
Condestable Portugal, 20

Barcelona

Tantarantana, 8
Telèfon 10792
Sra. Eugènia, 14 (Dràcia)

Assegurances en tots els rams

Jacint Mayol

Prim, 12

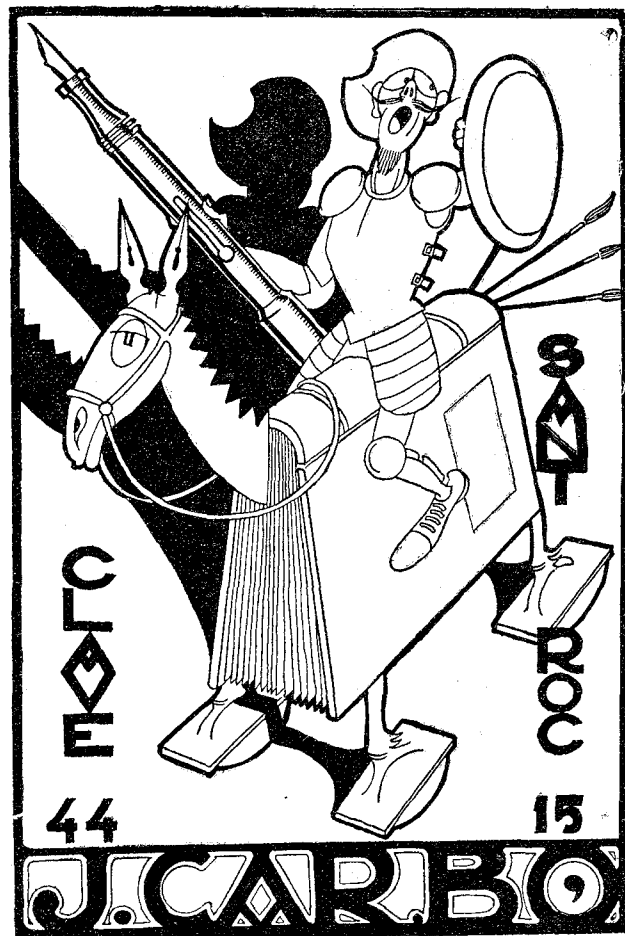
Telefon 202

¿Un poder decisivo?

Existe un poder en el ser humano que se llama
MAGNETISMO
por medio del cual V. puede conseguir

Radiar su pensamiento : Penetrar el sentir de los demás
Descubrir tesoros ocultos : Conquistar el amor de la
mujer : Llegar al corazón del hombre : Conocer sus
días y horas propicias : Obtener riquezas

Informes gratis a quien se interese por alguno de estos conocimientos
Escribir al Apartado, n.º 4 / SABADELL

Clis

Gambús

Són els millors

Granollers

Carrer de Prim, 32

Teléfono 37

Eduard Otzet

Pintor

Empapera habitacions,
menjadors i passadixos
des de **8** pessetes

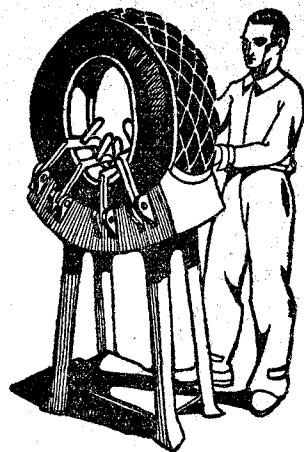

GRANOLLERS

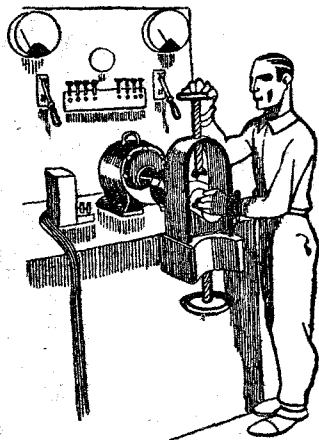
Plaça d'Angel Guimerà, 14 i 15
(Damunt de Can Carrencanet)

L'Esquellot - 11

Garatge Baulenas

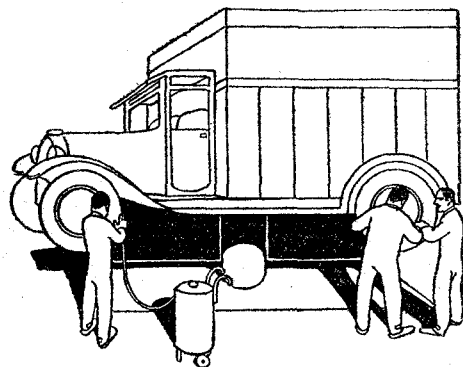

El més important

Reparacions Mecàniques i Elèctriques
de l'Automòbil

Servei tècnic i pràctic
dirigit i executat pels
mateixos propietaris,
procedents de fàbriques
d'automòbils

Pràctica
Perfecció
Rapidesa
en el productor...

Es tradueixen en

Estalvi
per al client

Recauxutatge i Vulcanització diària
Engrassament a pressió : Rentat d'autos des de 2 ptes.
Pintura al Vernís i a la Nitro-celulosa
Distribuïts aquests treballs en seccions independents

Carrosseries ● Planxisteria ● Tapisseria

Prim, 174 ◆ Granollers ◆ Telèfon 86

